

Altsaa, kan der ikke gennemføres noget, der er bedre end dette, gaar jeg med Fornøjelse med til dette; jeg er ikke nogen principiel Modstander af det; men jeg mener, at vi skal gøre Skridtet fuldt ud og opføre det paa en anden Maade i Stedet for at forsøge en Deling i forskellige Klasser, hvad jeg tror er uigennemførligt.

Jeg kommer dernæst til Spørgsmaalet om Pensionsudgifterne. Der er jeg i Mod-sætning til det ærede Medlem Hr. Rode, som jo ikke kunde se, hvad der egentlig var opnaaet ved at henføre Pensionsudgifterne til de enkelte Ministerier. Jeg mener, at det er en udmærket Foranstaltning, thi kun derigennem bliver man i Stand til at se, hvor meget der bliver Tale om at give ud til de enkelte Ministerier til Lønninger, Efterlønninger og Pension. Det er dog klart, at f. Eks. Indenrigsministeriets Pensionsbyrde ikke bør lægges over paa Finansministeriet, men at det er rigtigst, at hvert Ministerium belastes med sine Pensionsbyrder. Det synes jeg altsaa er udmærket, og jeg kan give min fulde Tilslutning til, at man søger at faa hvert enkelt Ministerium eller Institution — hvor dybt man nu vil gaa ned med Delingen — til at fremtræde saa klart som muligt med egne Indtægter og egne Udgifter; thi kun derved kan vi fuldt ud overse det Budget, som forelægges for os.

I Skrivelsen nederst paa Side II staar noget om Kasseoversigten. Der er et Punkt, hvor jeg vil slaa til Lyd for, at vi faar en anden Opstilling, end vi har haft hidtil, og ogsaa en anden, end den højt-ærede Minister foreslaar. Jeg har en Følelse af, uden at jeg skal komme ind paa Einzelheder, at der paa dette Punkt ikke er nogen Realitetsforskel mellem den Form, vi har i Øjeblikket, og den foreslaaede. Jeg indrømmer, at det selvfølgelig er en Fordel, at vi faar en Kasseoversigt ind paa Finansloven, men det, jeg tænker paa, er, saa vidt jeg kan se, nøjagtig det samme, som det har været hidtil. Jeg vil henvise til en Udtalelse af den højtærede Finansminister ved Fremlæggesen — den findes i Tidenden Sp. 25. Den højtærede Finansminister siger dér: „Det er Hensigten for Fremtiden ved „Kassebeholdning“ kun at betegne de virkelige Kapitaler, der er til Disposition for Staten til samtlige Statens Formaal“. Jeg understreger, at den højtærede Finansminister sagde, at det var Hensigten kun at betegne de virkelige Kapitaler, der er til Disposition, som kassebeholdning.

Jeg sagde for Resten før noget, der

var forkert, nemlig at der ikke var sket nogen Forandring. Jo, der er sket den Forandring, at man i højere Grad har borttaget af den nominelle, bogholderimæssige Kassebeholdning de Værdipapirer og halvbetalte Regninger, som nu maa blive liggende, og selvfølgelig bør det være saaledes, det er et Fremskridt. Men der er et Punkt tilbage, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa. For rigtig at klare det for ærede Medlemmer vil jeg henvise til det allerførste Punkt i det foreliggende Statsregnskab § 5, Skatter og Afgifter. Ærede Medlemmer behøver ikke at slaa efter, jeg nævner blot Sidetallet, for at man, hvis man vil have Ulejligheden, kan slaa efter senere. Der staar, at der i Ejendomsskyld er bevilget for 1923—24 paa Finanslov og Tillægsbevillingslov til sammen 10 500 000 Kr.; men i Regnskabet i bageste Kolonne er der opført 10 243 000 Kr.; altsaa en lille kvart Millioner Kroner mindre end bevilget.

Nu hævder jeg, at et almindeligt Menneske, der vil se paa den Slags Ting, vil sige som saa: der er altsaa bevilget en Indtægt af $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men kun indgaaet $10\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Dette er ogsaa en naturlig Opfattelse, men det passer ikke. Saadan skal det ikke forstaas. I disse Beløb er nemlig indgaaet Skatterestancer. I det Øjeblik, da man udskriver en halv-aarlig Skat — disse Skatter falder jo halvaarsvis — paa 5 Mill. Kr. i Ejendoms-skyld, gaar de straks ind i Statsbogholderiet og over i Statsregnskabet, som om de var fuldt indbetalt fra den Dag, de er paalignet vedkommende Skatteyder, og Resultatet er, at naar vi bevilger de $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og der saa senere i Regnskabet er $10\frac{1}{4}$ Mill. Kr., saa er det ikke Penge, der er indgaaet, men hovedsagelig Penge, der er indgaaet plus Restancer, som til Tider kan være meget store. Man kan sige, at det dog hovedsagelig er sikre Penge, som vil komme ind. Ja vel, men de opfylder alligevel ikke den Betingelse, som den højtærede Finansminister stillede, at Kassebeholdningen skal være virkelige Kapitaler, der er til Disposition for Staten, og jeg forstaar ikke, at man fra Statsbogholderiets Side tidligere har ønsket og vistnok endnu ønsker at have dette Sammensurium, som jeg vil kalde det, af konstante Penge og Restancer.

Hvis man vil se efter paa Finanslovsforlaget i den Kasseoversigt, der er aftrykt paa Sp. 7—8, vil man paa Indtægts-siden finde „Forøgelse af Udgiftsrestancer“ og paa Udgiftssiden „Formindskelse af